

فائزه توتونیان مشهد؛ جوَاهری زرین در ریاضیات ایران

● رضا حیدری قزلجه، استادیار دانشگاه فرهنگیان تهران ● تصویرگر: سام سلماسی

۱ فائزه توتونیان روز ۲۴ آبان ۱۳۲۶ در مشهد متولد شد. پدرش **محمد رضا**، کارمند بانک ملی و مادرش **ایراندخت عالی‌زاده** خانمدار بود. وی موفقیت خود را مدیون آرامشی می‌داند که پدر و مادر در خانه به‌وجود آورده بودند. او دومین فرزند خانواده بود؛ فرزند اول و خواهر بزرگترش **فریده**، فوق‌لیسانس مامایی است و فرزند سوم و برادر کوچک‌ترش **محمدحسن**، فوق‌لیسانس مکانیک دارد.

۲ در سال ۱۳۳۹ تحصیلات ابتدایی و در سال ۱۳۴۵ تحصیلات متوسطه نظری را به پایان رساند و با معدل ۱۸ در رشته ریاضی از دبیرستان «ارض قدس» مشهد فارغ‌التحصیل شد.

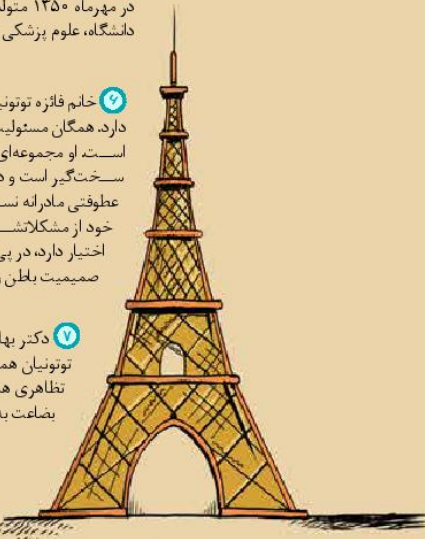
۳ او اولین بلوپی بود که در رشته ریاضی و آمار تحصیل کرد. این رشته نه تنها آن روز که امروز هم تاحدی مردانه تلقی می‌شود. با این انتخاب، خانم توتونیان خلاف‌آمد روزگارش گام برداشت و علاقه و اشتیاق خود را فدای راه و رسم زمانه و خوشایند و بدایند دیگران نکرد. در کمتر از چهار سال لیسانس خود را با درجه بسیار خوب از دانشکده علوم دانشگاه مشهد (فردوسی مشهد) دریافت کرد.

۴ در همان اولین سال‌های دانشجویی با **غلامرضا بهار وحدت** که از دبیران خوش‌نام علوم در مشهد و مردی مهربان و گوشا بود، ازدواج کرد وی به همراه همسرش برای ادامه تحصیل به فرانسه رفت، و در آنجا رشته ریاضی، گرایش «آنلیز عددی» را برگزید و با سختی‌ها و مشکلات فراوان و البته با موفقیت و سرفرازی آن را به پایان برد. در همین ایام آقای بهار وحدت در رشته معماری ادامه تحصیل داد و از دانشکده هنرهای زیبای پاریس با درجه دکترا فارغ‌التحصیل شد. بعد از فارغ‌التحصیلی، هر دو فائزه و غلامرضا برای خدمت به وطن بازگشتند. فائزه در همان دانشکده‌ای که سال‌ها پیش پشت میز و صندلی آن ریاضی آموخته بود، این بار در کسوت استادی مشغول به کار شد.

۵ خانم توتونیان زملی که در پاریس بود صاحب دو فرزند، یک پسر و یک دختر شد؛ **هومن** که در مهرماه ۱۳۵۰ متولد شد و اکنون فوق تخصص جراحی مغز و اعصاب از فرانسه دارد و دانشیار دانشگاه، علوم پزشکی مشهد است و **هیلدا** که سال ۱۳۵۴ متولد شد.

۶ خانم فائزه توتونیان بین همکاران و دانشجویان خود شخصیتی قابل احترام و دوست‌داشتنی دارد. همگان مسئولیت‌پذیری و وجدان کاری‌اش را می‌ستایند صدقت و صمیمیت ایشان کم‌نظیر است. او مجموعه‌ای از صفات والا و ارزشمند را در خود گرد آورده است. از یک سو جدی و سخت‌گیر است و در آموزش و پرورش هیچ گونه سستی و کوتاهی را بر نمی‌تابد. از سوی دیگر، عاطفاتی مادرانه نسبت به دانشجویان دارد. درد دل‌های دانشجویان را می‌شنود و در حد توان خود از مشکلاتشان گره‌گشایی می‌کند. ساده‌زیستی را دوست دارد و به رغم امکاناتی که در اختیار دارد، در پی خویشاقتن‌آرایی و خودنمایی نیست. نمونه‌ای عینی است از یکرنگی، صفا، صمیمیت باطن و ضمیر درخشان.

۷ دکتر بهار وحدت پیشتر عمر خود را صرف امور خیر آموزش و مدرسه‌سازی کرد. خانم توتونیان همچون همسر نیکوکارش در زندگی اجتماعی زنی خیر و نیکوکار است و بدون هیچ نظاهری همیشه مراقب وضع زندگی اطرافیان خود بوده‌است. او همواره با کمک به افراد کم بضاعت به انجام کارهای بشر دوستانه پرداخته‌است. بی‌آنکه کسی متوجه شود

۴ ذاتی بخشنده و یاریگر دارد و می‌کوشد هر آنچه از دستش برمی‌آید، برای دیگران انجام دهد. در این راه هیچ توقعی هم ندارد. آرام و باوقار همه‌چیز و همه کس را می‌نگرد. از نیکی‌ها و نیک‌اندیشی‌ها خرسند و شادمان می‌شود و بدی‌ها و قدرناشناسی‌ها را با بزرگواری سپاشت می‌نهد و با کرامت تمام از آنان درمی‌گذرد. او «ادب درس» و «ادب نفس» را هم‌زمان در وجود خویش متبلور ساخته و هر دو را توأمان در ضمیر خود تجلی بخشیده است؛ چیزی که امروزه گوهری ناب و دیرپا است.

۵ گوشه‌ای از افتخارات زندگی دکتر توتونیان:

- سال ۱۳۵۶، کسب کرسی استادیاری؛
- سال ۱۳۷۰، تقدیر از سوی وزارت فرهنگ و آموزش عالی برای کتاب «رئیس‌ریزی خطی» (روش‌ها و کاربردها) به عنوان کتاب برگزیده دانشگاه‌های کشور؛
- سال ۱۳۷۱، بهترین مؤلف و مترجم و نویسنده زن کشور؛
- سال ۱۳۷۲، کسب کرسی دانشیاری؛
- سال ۱۳۷۷، کسب کرسی استادی؛
- سال ۱۳۸۲، رتبه اول، چهارمین جشنواره فرودوسی برای کتاب آنلیز عددی؛
- سال ۱۳۹۰، استاد نمونه ریاضی کاربردی ایران؛
- سال ۱۴۰۰، نکوداشت دکتر فائزه توتونیان به‌عنوان استادی شایسته و برجسته از سوی «مرکز آثار مفاخر و اسناد دانشگاه فرودوسی مشهد» به‌واسطه خدمات و آثار علمی وی.

۱۵ یادداشت‌هایی از سوی دانشجوی‌های ایشان:

دکتر علی‌رضا صاحب‌زاد، از ویژگی‌های ایشان، انعام صفت‌های دانا، باطنی، نو نمک و امداد به صاحب نیازمند است. ایشان همواره یکی از ستون‌های تدوین فعالیت‌های صنفی و فرهنگی دانشجو هستند. همیشه در کنار ما هستند. همیشه در کنار ما هستند. همیشه در کنار ما هستند.

دکتر گروه رضایح ترجمان، من بسم بر خط بوم و پاسخ امتحانم را نامرتب می‌نوشتم. بلخ از حدیث امتحانات بود. به نظر من، بر حدیث بر خط بوم، نوشته بوم، لیاق بوم، کلمه سرسبزک از پاسخ‌های من غیر کلمه؛ کلمه اصل حوصله کلمه که به وقت به پاسخ‌هایم نگاه کنند. وقتی نمره‌ها ثبت شد، نتیجه نمره، خط بر خط پاسخ‌ها را خوانده بودند. حرف جواب‌هایم بر سرک را بزرگ کرده بودند و من آن زمان بود که فهمیدم چقدر دانشجو بر اک استان مهم است و چقدر مسئولیت پذیر هستند.

دکتر نانا محسری، خانم دکتر هنگام برگشت از دانشگاه هرگاه بلخ از دانشجویان خوشتر را می‌دیدند که بدون وسیله‌است، تعارف می‌کردند که سوار ماشین ایشان بشوید تا یک جایگاه دانشجو را می‌سازند. ایشان از همه نظر به‌عنوان دانشجوین بودند.

مسئله: زهر ا به مادربزرگش گفت: «اگر من عدد دو رقمی سن خودم را برعکس بنویسم، عدد حاصل برابر سن شما می‌شود. مادربزرگ هم گفت: «فردا سالروز تولد من است و سن من فردا از دو برابر سن تو یک سال بیشتر می‌شود.» مجموع رقم‌های سن زهر ا چند می‌شود.

برای مشاهده بلخ رمزینه را لسن کنید.

